

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΦΥΛΑΚΩΝ, Απρίλιος 2018

• Περιεχόμενα

- Άρθρο 7-Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών
- Άρθρο 8 -Συμβούλιο καταστήματος κράτησης
- Άρθρο 11 -Διάκριση και διαχωρισμός των κρατουμένων
- Άρθρο 13 -Ειδικές ρυθμίσεις για κρατούμενες γυναίκες και κρατούμενους γονείς
- Άρθρο 19-Χώρος διαβίωσης των κρατουμένων
- Άρθρο 21 -Διαδικασία της εισαγωγής
- Άρθρο 31-Απεργία πείνας
- Άρθρο 33-Εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση
- Άρθρο 51 -Τηλεφωνική επικοινωνία, επικοινωνία με τηλεδιάσκεψη , τηλεγραφήματα και επιστολές
- Άρθρο 52-Άδειες κρατουμένων
- Άρθρο 53-Τακτικές άδειες – προϋποθέσεις
- Άρθρο 54-Ειδικότερη διαδικασία χορήγησης τακτικών αδειών
- Άρθρο 56-Εκπαιδευτικές Άδειες
- Άρθρο 58-Άδειες για ημιελεύθερη διαβίωση
- Άρθρο 63 -Μέτρα τάξης, προστασίας και ασφάλειας
- Άρθρο 67-Πειθαρχική ποινή.
- Άρθρο δεύτερο -Έναρξη ισχύος

Εισαγωγή

Από τα τέλη Οκτωβρίου έχει ξεκινήσει η πανελλαδική κινητοποίηση στις φυλακές ενάντια στις φασιστικές διατάξεις του σωφρονιστικού κώδικα.

Ο σωφρονιστικός κώδικας είναι ο εσωτερικός κανονισμός που ισχύει στην καθημερινότητα της φυλακής και περιλαμβάνει κανόνες από την διαδικασία εισόδου του κρατούμενου στην φυλακή, μέχρι την ολιγοήμερη έξοδο με άδεια από αυτήν.

Τα αιτήματα του αγώνα των κρατούμενων έχουν ως αιχμή την διατήρηση της αξιοπρέπειας καθώς και την διεκδίκηση χαραμάδων ελευθερίας μέσα στον σκλαβωμένο κόσμο της φυλακής.

Τα βασικά αιτήματα αφορούν την υπερεξουσία και την αυθαιρεσία των εισαγγελέων, το ακρωτηριασμένο δικαίωμα στην άδεια, τις ειδικές συνθήκες κράτησης, την άτυπη επαναφορά των φυλακών τύπου Γ, την εξευτελιστική διαδικασία ελέγχου μέσω της γύμνωσης των κρατούμενων, το δικαίωμα στην εκπαίδευση, τις εκδικητικές τιμωρίες του πειθαρχικού συμβουλίου, την λογοκρισία και το φακέλωμα της επικοινωνίας και μια σειρά από ζητήματα που μετατρέπουν την φυλακή σε ένα ακόμα πιο σκοτεινό τόπο από ότι ήδη είναι.

Σκοπός μας είναι να αλλάξουμε αυτές τις διατάξεις του σωφρονιστικού κώδικα που ουσιαστικά μας θάβουν ακόμη πιο βαθιά στον τσιμεντένιο τάφο της φυλακής.

Για αυτό το λόγο συγκροτήθηκε η Επιτροπή Αγώνα Φυλακών, μια ανοιχτή αμεσοδημοκρατική διαδικασία που συμμετέχουν ισότιμα όλοι οι κρατούμενοι μακριά από εθνικές, θρησκευτικές, και φυλετικές διαφορές.

Στα πλαίσια αυτού του αγώνα, θέλουμε να επικοινωνήσουμε τα δίκαια αιτήματα μας και να ανοίξουμε διάλογο με τους ανθρώπους έξω από τα τείχη που νοιάζονται ακόμα για τα δικαιώματα των κρατούμενων.

Γιατί όπως έχει γραφτεί «η φυλακή είναι ο καθρέφτης της κοινωνίας»

Για αυτό αποφασίσαμε να εκδώσουμε αυτή την μπροσούρα, όπου παρουσιάζονται αναλυτικά όλες εκείνες οι διατάξεις που περιορίζουν το φως στις φυλακές και μυρίζουν καταπίεση και φασισμό.

Με αυτό τον τρόπο ο καθένας, μπορεί να καταλάβει ότι ο αγώνας των κρατούμενων ενάντια στον νέο σωφρονιστικό κώδικα, δεν είναι απλά δίκαιος αλλά αναγκαίος.

Είναι για όλους τους κρατούμενους

Είναι για όλους όσους εξακολουθούν να σκέφτονται ελεύθερα.

Κορυδαλλός

Απρίλιος 2018

Άρθρο 7

Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών

Παράγραφος 2

Αναφέρεται ότι αιτήματα παραμονής ή μεταγωγής κρατούμενων που υποβάλλονται πριν την επαναμεταγωγή τους δεν διαβιβάζονται στην ΚΕΜ και τίθενται στο αρχείο ως νόμω αβάσιμα. Αυτό πρακτικά σημαίνει πως ένας κρατούμενος που η οικογένειά του είναι στην Αθήνα και βρίσκεται πχ στις φυλακές Κορυδαλλού λόγω δικαστηρίων, ενώ είναι γραμμένος στις φυλακές των Γρεβενών, δεν μπορεί να κάνει αίτηση μεταγωγής σε φυλακή πλησίον της οικογενείας του, μέχρι να γίνει επαναμεταγωγή, δηλαδή να γυρίσει πίσω στην αρχική φυλακή στα Γρεβενά. Κάτι τέτοιο μπορεί να διαρκέσει και μήνες

Αιτήματα

1. να δίνεται προτεραιότητα ως προς τον προσδιορισμό του σωφρονιστικού καταστήματος που θα μεταχθεί ο κρατούμενος σε συνάρτηση με τον τόπο κατοικίας των μελών της οικογένειάς του. Αν η οικογένεια του κρατούμενου κατοικεί στην Αθήνα και ο κρατούμενος μεταχθεί στην Κομοτηνή ουσιαστικά ακυρώνεται το δικαίωμα του σε επισκεπτήριο και επικοινωνίας με τους δικούς του.
2. Λόγω της γραφειοκρατίας και του υπερπληθυσμού των φυλακών, οι επαναμεταγωγές κρατούμενων μετά το πέρας των δικονομικών τους υποχρεώσεων καθυστερούν ακόμα και για μήνες. Να υπάρχει η δυνατότητα άμεσης σύγκλησης της ΚΕΜ με χρονικό όριο τις 15 ημέρες μετά την υποβολή του αιτήματος του κρατούμενου για μεταγωγή, χωρίς να είναι υποχρεωτική η επαναμεταγωγή του. Υπάρχει περίπτωση που αιτήσεις κρατούμενων για μεταγωγή, εξετάζονται (συνήθως απορρίπτονται) μετά από μήνες
3. Στον νέο σωφρονιστικό κώδικα στην παράγραφο 3, ο κρατούμενος έχει την δυνατότητα να προσφύγει στο οικείο δικαστήριο έκτισης ποινών σε περίπτωση τριών συνεχόμενων απορριπτικών αποφάσεων στην αίτηση του. Στον παλιό σωφρονιστικό, ο κρατούμενος είχε αυτό το δικαίωμα στις δύο απορριπτικές.

Απαιτούμε

Επειδή το ζήτημα της μεταγωγής είναι ουσιώδες για την καθημερινή διαβίωση του κρατούμενου να υπάρχει δικαίωμα άμεσης προσφυγής του, στην περίπτωση της πρώτης απορριπτικής.

Αλλιώς μπορεί να περάσει ακόμα και ένας χρόνος και να μην έχει την δυνατότητα προσφυγής στις απορριπτικές αποφάσεις της ΚΕΜ.

Άρθρο 8

Παράγραφος 2

Δίδεται για πρώτη φορά η έγκριση να συμμετέχει στο συμβούλιο φυλακής, ο κατασταλτικός μηχανισμός της εξωτερικής φρουράς μέσω της συμμετοχής του διοικητή τους με δικαίωμα ψήφου, στις περιπτώσεις πρόληψης τέλεσης πειθαρχικών παραπτωμάτων ή αξιόποινων πράξεων και για τους όρους διεξαγωγής των επισκεπτηρίων.

Στον παλιό σωφρονιστικό κώδικα δεν υπήρχε αυτή η παρουσία κατασταλτικού μηχανισμού εντός συμβουλίου φυλακής

Απαιτούμε

Την ακύρωση της συμμετοχής εκπροσώπων της εξωτερικής φρουράς στο συμβούλιο.

Όπως είναι και ο τίτλος της η «εξωτερική φρουρά» έχει αρμοδιότητα μόνο για τον εξωτερικό χώρο της φυλακής και όχι για να περιορίζει ακόμα και τα δικαιώματα των κρατούμενων στα επισκεπτήρια τους.

Άρθρο 11

Διάκριση και διαχωρισμός των κρατουμένων

Παράγραφος 4

Δίνεται η δυνατότητα στις δικαστικές αρχές καθώς και στην αστυνομική αρχή και την πολιτική ηγεσία του υπουργείου δικαιοσύνης , να διατάξουν την κράτηση κρατούμενου που μετάγεται για δικονομικούς λόγους , σε χώρο αστυνομικού καταστήματος.

Απαιτούμε

Την άμεση απόσυρση αυτής της ρύθμισης , καθώς τα αστυνομικά καταστήματα , δεν είναι χώροι κράτησης κρατουμένων που μετάγονται για δικονομικούς λόγους (όταν υπάρχει σωφρονιστικό κατάστημα κράτησης στον νομό που έχει ο κρατούμενος δικονομικές εκκρεμότητες) .

Η ρύθμιση αυτή , χωρίς ούτε καν να προσδιορίζεται ο χρόνος κράτησης σε αστυνομικό κατάστημα, συνιστά κατάφωρη παραβίαση των δικαιωμάτων του κρατούμενου και μπορεί να εκληφθεί , μόνο ως εκδικητική συμπεριφορά απέναντί του

Παράγραφος 6

Περίπτωση Ε

Δίνεται η εξουσία στον δικαστικό λειτουργό να ορίσει ειδικές συνθήκες κράτησης για όσους έχουν καταδικαστεί , για οργάνωση αποδράσεων και άλλων αξιόποινων πράξεων εντός των καταστημάτων κράτησης και προβλέπονται από την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία περί εγκληματικών και τρομοκρατικών οργανώσεων.

Με αυτό τον τρόπο , δυνητικά σχεδόν ο κάθε κρατούμενος είναι πιθανόν να βρεθεί σε ειδικές συνθήκες κράτησης , καθώς σχεδόν ο κάθε κρατούμενος έχει μια φυσική ροπή προς την ελευθερία (απόδραση) και επίσης γιατί οι περισσότεροι κρατούμενοι κατηγορούνται ή έχουν καταδικαστεί με τις διατάξεις για εγκληματική οργάνωση.

Τόσο η απόδραση , όσο και οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη τιμωρείται από ποινικά δικαστήρια , οπότε ο περαιτέρω εσωτερικός διαχωρισμός (χωρίς καν χρονικό όριο) , μονιμοποιεί το καθεστώς εξαίρεσης.

Απαιτούμε

Την άμεση απόσυρση της ρύθμισης σχετικά με την κράτηση αορίστου χρόνου σε αστυνομικά καταστήματα , καθώς και την απόσυρση της περίπτωσης Ε της παραγράφου 6.

Άρθρο 13

Ειδικές ρυθμίσεις για κρατούμενες γυναίκες και κρατούμενους γονείς

Παράγραφος 3 και 4

Στην παράγραφο 3 και κατά τα οριζόμενα της παραγράφου 4 , δίνεται η απόλυτη εξουσία στον δικαστικό λειτουργό του καταστήματος κράτησης και στον εκάστοτε παιδοψυχίατρο να στερούν τα ανήλικα παιδιά κρατούμενων από τους γονείς και το συγγενικό τους περιβάλλον , αφού η αυθαίρετη κρίση τους (χωρίς να αναφέρονται ποια θα είναι τα κριτήρια) σχετικά με την ακαταλληλότητα, του οικογενειακού περιβάλλοντος , σε συνδυασμό με τις αποφάσεις των δικαστηρίων ανηλίκων , ανοίγει τον δρόμο για την εισαγωγή των παιδιών σε ιδρύματα ανηλίκων .

Με αυτό τον τρόπο προκαλείται βίαιος αποχωρισμός των παιδιών από τους γονείς με τραυματικές και ολέθριες συνέπειες για τον ψυχισμό τους.

Απαιτούμε

Την διαμόρφωση ατομικών χώρων διαβίωσης , αποκλειστικά για τον κρατούμενο γονέα και το παιδί του , ώστε τα μικρά παιδιά έως 6 ετών και όχι έως 3 ετών που ισχύει μέχρι τώρα , να έχουν την δυνατότητα να ζουν μαζί με την μητρική ή πατρική φροντίδα στην τόσο κρίσιμη και καθοριστική ηλικία. Στην περίπτωση αδυναμίας εξεύρεσης τέτοιων χώρων ή απουσίας τους , με ευθύνη του κράτους , το δικαστικό όργανο να διατάξει την κατ' οίκον κράτηση της μητέρας ή του πατέρα , ανεξαρτήτου ποινής.

Επίσης να ισχύει η απευθείας κατ' οίκον κράτηση για μητέρες κρατούμενες με υποδικία ή ποινή εφόσον δεν υπερβαίνει τα 15 έτη , οι οποίες έχουν ανήλικο παιδί έως 10 ετών.

Σε κάθε περίπτωση και ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΣ ποινής , απαιτούμε την απόσυρση της δυνατότητας οποιουδήποτε δικαστικού οργάνου ή παιδοψυχίατρο να αποφασίζει για την εισαγωγή ανηλίκων παιδιών σε ιδρύματα.

Εξαίρεση σε αυτό να υπάρχει ΜΟΝΟ αν υφίσταται αδίκημα σεξουαλικής ή βίαιης κακοποίησης του ανήλικου παιδιού και ΕΦΟΣΟΝ δεν υπάρχει άλλο οικείο ή συγγενικό περιβάλλον.

Άρθρο 19

Χώρος διαβίωσης των κρατουμένων

Στην παράγραφο 2 αναφέρεται ότι σε κάθε κρατούμενο διατίθεται υποχρεωτικά επιφάνεια τουλάχιστον 4 τ.μ. Ενώ συμπληρωματικά αναγράφεται ότι σε εξαιρετικές περιπτώσεις η επιφάνεια αυτή μπορεί να περιοριστεί στα 3 τ.μ. για κάποιο διάστημα.

Στον παλιό σωφρονιστικό κώδικα, στο άρθρο 21 παράγραφος 4 αναγράφεται ότι πρέπει οι θάλαμοι να διαθέτουν εμβαδόν τουλάχιστον 6 τ.μ. για κάθε κρατούμενο.

Απαιτούμε

Την διατήρηση του ελάχιστου εμβαδού στα 6 τ.μ. για τον κάθε κρατούμενο και την απόσυρση της διάταξης του ορισμού της επιφάνειας που δικαιούται σε 4 ή 3 τ.μ.

Ο ορισμός των 3 τ.μ. ως χώρου που δικαιούται ο κάθε κρατούμενος συνίσταται βασανιστήριο (ειδικότερα στις συνθήκες υπερπληθυσμού των ελληνικών φυλακών)

Άρθρο 21

Διαδικασία της εισαγωγής

Παράγραφος 7

Διατηρείται η ψυχολογική και σωματική ταπείνωση του κρατούμενου με την διαδικασία του εξευτελιστικού σωματικού ελέγχου. Απλά έχει προστεθεί το προσχηματικό , «δεν επιτρέπεται να γίνεται αφαίρεση όλων των ενδυμάτων ταυτόχρονα»

Απαιτούμε

Να διαγραφεί η πρόταση που διατηρεί τον εξευτελιστικό γύμνωμα των κρατουμένων από το άρθρο 21 και να διενεργείται ο έλεγχος με την χρήση τεχνολογικών μέσων που έχουν την δυνατότητα ανίχνευσης μεταλλικών αντικειμένων , ναρκωτικών ουσιών και εκρηκτικών υλών (τέτοια μηχανήματα χρησιμοποιούνται στα αεροδρόμια)

Άρθρο 31

Απεργία πείνας

Στην παράγραφο 3 αναφέρεται ότι σε περίπτωση άμεσου κινδύνου ζωής του απεργού πείνας , να μπορεί να εφαρμοστεί το κατασταλτικό μέτρο της υποχρεωτικής σίτισης.

Η υποχρεωτική σίτιση είναι ένα απάνθρωπο βασανιστήριο που παραβιάζει κατάφωρα τα δικαιώματα του κρατούμενου απεργού πείνας και ακυρώνει με φασιστικό τρόπο την δυνατότητα αυτοδιάθεσης του σώματος του κρατούμενου από τον ίδιο.

Κι αυτό με εντολή εισαγγελέα , καθώς όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3 «αν ο απεργός περιέλθει σε κατάσταση άμεσου κινδύνου ζωής (..) εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 29 παράγραφος 4 που γράφει «ο αρμόδιος δικαστικός λειτουργός μπορεί κατ' εξαίρεση , να διατάξει την λήψη των κατάλληλων μέτρων κατά περίπτωση και κατά την κρίση του ιατρού». Είναι γνωστές οι πιέσεις που δέχονται οι γιατροί από τις δικαστικές και αστυνομικές αρχές , και είναι ελάχιστοι αυτοί που ορθώνουν το ανάστημά τους και σέβονται τον απεργό.

Απαιτούμε

Σε κάθε περίπτωση να δίνεται απόλυτη προτεραιότητα στην επιθυμία και τον αγώνα του απεργού πείνας , δίχως την κατασταλτική παρέμβαση του εισαγγελέα. Άλλωστε ο ίδιος ο απεργός πείνας πρέπει να μπορεί να ορίζει με υπεύθυνη δήλωση , τόσο την πρόθεσή του σε σχέση με το σώμα του , όσο και σε σχέση με την επιλογή ιατρού της εμπιστοσύνης του.

Άρθρο 33

Εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση

Στην παράγραφο 9 αναγράφεται ότι η εκπαίδευση των κρατουμένων μπορεί να ανασταλεί με ειδικές αιτιολογημένες αποφάσεις από το κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο. Το αρμόδιο όργανο σε αυτές τις περιπτώσεις είναι ο εισαγγελέας με βάση τα όσα ισχύουν στην φυλακή. Θεωρούμε απαράδεκτο η δικαιοδοσία της εκπαίδευσης να μπαίνει στην μέγγενη των τιμωρητικών διατάξεων του πειθαρχικού συμβουλίου , καθώς σε κάθε περίπτωση η μόρφωση και η παιδεία των κρατουμένων μόνο θετικά μπορεί να συμβάλει ως προς τον χαρακτήρα τους και την καθημερινότητά τους.

Απαιτούμε

Την διαγραφή της συγκεκριμένης πρότασης και την αποκλειστική ανάθεση της εκπαιδευτικής διαδικασίας των κρατουμένων στο αντίστοιχο εκπαιδευτικό συμβούλιο των δασκάλων και των καθηγητών που διδάσκουν στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας μέσα στις φυλακές , το οποίο θα επιλαμβάνεται και τις όποιες τιμωρητικές αποφάσεις (πχ αποβολή) σε περίπτωση διασάλευσης της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Άρθρο 51

Τηλεφωνική επικοινωνία, επικοινωνία με τηλεδιάσκεψη , τηλεγραφήματα και επιστολές

Παράγραφος 1

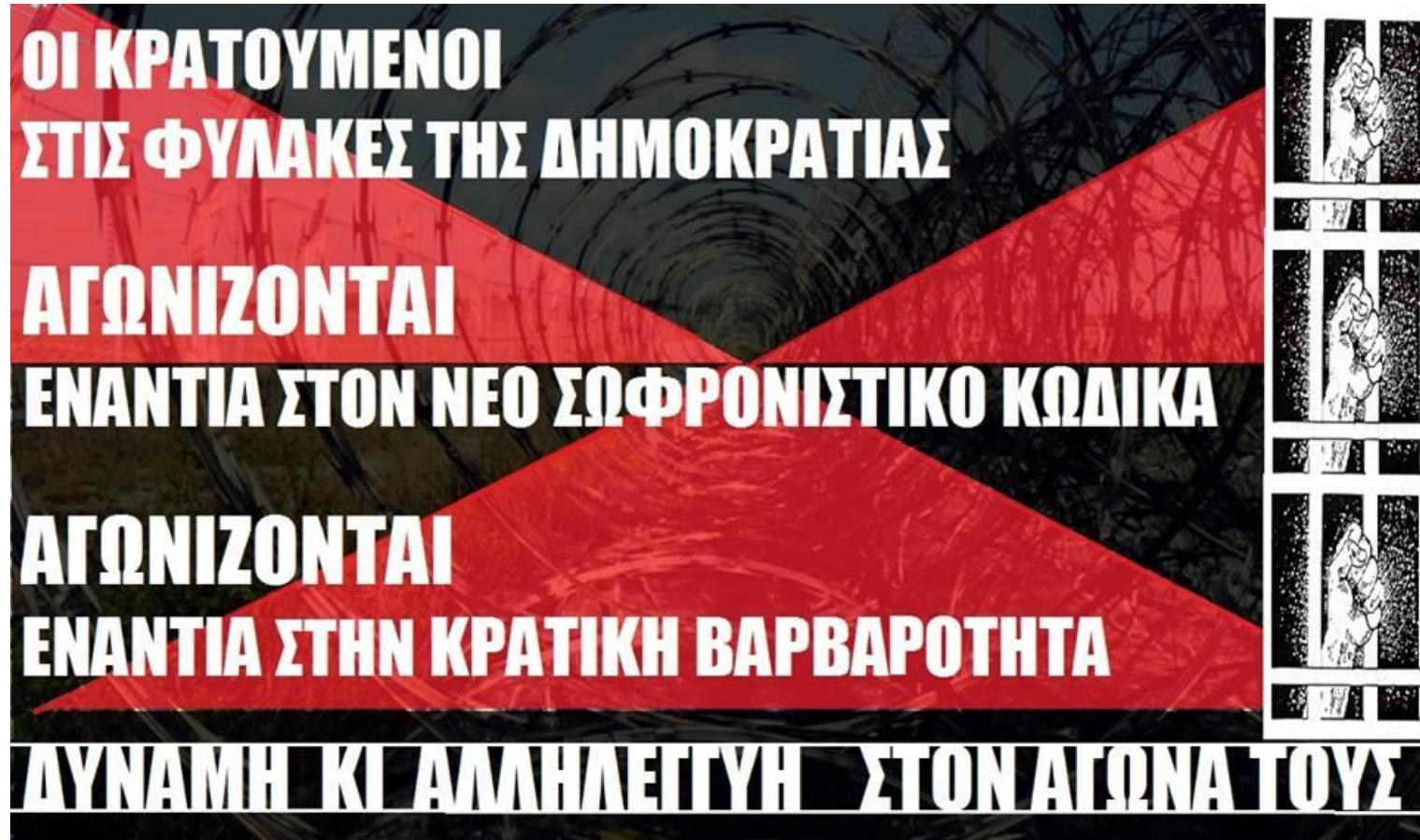
Πρόκειται για ένα νομικό απολίθωμα , καθώς δεν εμπεριέχει την τεχνολογική ανάπτυξη της επικοινωνίας και διατηρεί ένα απαρχαιωμένο μοντέλο το οποίο όχι μόνο είναι άκρως περιοριστικό (καθώς κανονικά ο κρατούμενος στερείται μόνο την ελευθερία του και όχι την επικοινωνία του) , αλλά είναι και εξαιρετικά οικονομικά ασύμφορο (η χρέωση τηλεκάρτας προς κινητά τηλέφωνα, καθώς όλοι πλέον στην κοινωνία χρησιμοποιούν κινητά κι όχι σταθερά τηλέφωνα, είναι οικονομικά ασύμφορη αφού με μια τηλεκάρτα 11 ευρώ μπορεί να μιλήσει 30 λεπτά , άρα γίνεται αντιληπτό οι περιοριστικοί όροι επικοινωνίας)

Επίσης η δήλωση από την μεριά των κρατουμένων των προσώπων που θέλουν να επικοινωνούν τηλεφωνικά , γίνεται αντιληπτή μόνο ως μια άτυπη μορφή φακελώματος του κρατούμενου , καθώς φακελώνει το οικογενειακό , συναισθηματικό και φιλικό περιβάλλον.

Απαιτούμε

Τον εκσυγχρονισμό των όρων επικοινωνίας των κρατούμενων , ως βασικό στοιχείο της καθημερινότητας τους και της εξέλιξης του χαρακτήρα τους.

Οι κρατούμενοι θα πρέπει με μέριμνα της υπηρεσίας των φυλακών να έχουν δικαίωμα στην χρήση κινητών τηλεφώνων (με μοντέλο κινητού τηλεφώνου που θα έχει από τις αρχές της φυλακής απενεργοποιημένες τις λοιπές υπηρεσίες) το οποίο θα χορηγείται στον κρατούμενο ώστε να μπορεί να επικοινωνεί με τους οικείους του, χωρίς να γίνεται θύμα νόμιμης (τηλεκάρτας) ή αθέμιτης (μαύρη αγορά) οικονομικής εκμετάλλευσης, προκειμένου να έχει πρόσβαση στο αγαθό της επικοινωνίας.

Άρθρο 52

Άδειες κρατουμένων

Στην παράγραφο 4 δίνεται η δυνατότητα στις αρχές της φυλακής να επιβάλλουν το περιοριστικό μέτρο της ηλεκτρονικής παρακολούθησης (βραχιολάκι) στους κρατούμενους που δικαιούνται άδεια και ανήκουν στην κατηγορία των αλλοδαπών, των στερουμένων οικογενειών ή των αστέγων. Επίσης στην παράγραφο 5 αναφέρεται ότι η χορήγηση άδειας γίνεται με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου οργάνου, ενώ αντιθέτως στο παλιό σωφρονιστικό κώδικα ειδικά αιτιολογημένη όφειλε να είναι η ΑΠΟΡΡΙΠΤΙΚΗ απόφαση για άδεια (άρθρο 54, παράγραφος 5).

Απαιτούμε

Να διαγραφεί ο περιοριστικός όρος της ηλεκτρονικής παρακολούθησης σε όλες τις περιπτώσεις κρατουμένων που δικαιούνται άδεια. Η χορήγηση άδειας γίνεται ούτως ή άλλως μέσω του πειθαρχικού ελέγχου του κρατούμενου (κρατούμενος ο οποίος έχει ενεργό πειθαρχικό δεν λαμβάνει άδεια), οπότε είναι περιττός ένας επιπρόσθετος περιοριστικός όρος. Εναλλακτικά, ας μπει ένας χρονικός περιορισμός ως δοκιμαστικό στάδιο πχ ηλεκτρονική παρακολούθηση σε εξαιρετικές περιπτώσεις για το δοκιμαστικό διάστημα των δύο πρώτων αδειών.

Επίσης, ειδική αιτιολόγηση δεν χρειάζεται να υπάρχει για την τήρηση και τον σεβασμό των δικαιωμάτων του κρατούμενου, όπου αυτός λαμβάνει άδεια, ΑΛΛΑ στην περίπτωση της απορριπτικής απόφασης που προσβάλλει το δικαίωμα του κρατούμενου και ίσχυε και στον παλιό σωφρονιστικό κώδικα. Αιτιολόγηση τεκμηρίωσης με βάση την λογική και όχι τις μαντικές ικανότητες του κάθε εισαγγελέα περί “κακής χρήσης άδειας”.

Άρθρο 53

Τακτικές άδειες – προϋποθέσεις

Παράγραφος 1

Αναφέρεται ότι σε περιπτώσεις ισόβιας κάθειρξης ο κρατούμενος πρέπει να έχει εκτίσει τουλάχιστον 8 έτη για να έχει δικαίωμα να καταθέσει αίτηση για άδεια. Το χρονικό διάστημα είναι ιδιαίτερα μεγάλο και ο κρατούμενος θα απωλέσει κάθε σύνδεση με το κοινωνικό περιβάλλον , με αποτέλεσμα την ιδρυματοποίησή του σε μη αναστρέψιμη κατάσταση.

Απαιτούμε

Να συρρικνωθεί το απαιτούμενο χρονικό διάστημα για τους ισοβίτες κρατούμενους στα 5 έτη , ώστε να έχουν την δυνατότητα να μην αποκοπούν πλήρως από το κοινωνικό περιβάλλον.

Παράγραφος 2

Αναφέρεται ότι ο κρατούμενος δικαιούται άδεια εφόσον έχει συμπληρώσει το απαιτούμενο χρονικό όριο ΚΑΙ δεν εκκρεμεί εις βάρος του ποινική διαδικασία για αξιόποινή πράξη σε βαθμό κακουργήματος που να αποτελεί λόγο κράτησης. ΟΜΩΣ υπάρχουν πολλές περιπτώσεις καταδίκων οι οποίοι ενώ έχουν συμπληρώσει κατά πολύ το απαιτούμενο χρόνο έκτισης ποινής για άδεια (1/5), είναι ταυτόχρονα υπόδικοι με άλλο ένταλμα σύλληψης. Σε αυτές τις περιπτώσεις των υποδικοκατάδικων, η υποδικία με ένταλμα σύλληψης που τους στερεί το δικαίωμα στην άδεια, μπορεί να διαρκέσει χρόνια, καθώς δεν υπάρχει χρονικό όριο υποδικίας (πχ 18μηνο, 12μηνο) για αυτούς, αφού ο χρόνος της δίωξης αρχίζει μετά τη λήξη ποινής για το προηγούμενο αδίκημα που κρατείται ο κρατούμενος. Έτσι υπάρχουν περιπτώσεις που υπόδικοκρατούμενων που η υποδικία τους εξετάστηκε 5, 6 ή και 7 χρόνια μετά την άσκηση της δίωξης με αποτέλεσμα να στερούνται όλα αυτά τα χρόνια το δικαίωμα στην άδεια.

Απαιτούμε

Να μπει ένα τέλος στη χρονική αοριστία της υποδικίας με ένταλμα σύλληψης στους υποδικοκρατούμενους όπως ισχύει στις περιπτώσεις των υπόδικων.

Συγκεκριμένα να ορίζεται ένα 12μηνο από την έναρξη της δίωξης, εντός του οποίου θα πρέπει να εκδικάζεται η υπόθεση, ΑΛΛΙΩΣ σε περίπτωση που ξεπεραστεί το 12μηνο δίχως την εκδίκαση της υπόθεσης, να γίνεται αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους ώστε να μην κωλύεται το δικαίωμα του κρατούμενου στην άδεια.

Παράγραφος 4 (Εισαγγελικό Βέτο)

Σε περίπτωση που ο εισαγγελέας, μειοψηφήσει αρνητικά στο συμβούλιο της φυλακής που είναι αρμόδιο για τη χορήγηση άδειας σε κρατούμενο, έχει τη δυνατότητα να προσφύγει στο δικαστήριο εκτέλεσης ποινών το οποίο λαμβάνει την αμετάκλητη απόφαση. Εδώ έχουμε κατάφωρη παραβίαση της αρχής της πλειοψηφίας καθώς η μειοψηφία του εισαγγελέα είναι ισχυρότερη της πλειοψηφίας συμβουλίου φυλακής εις βάρος του κρατούμενου (είναι αυτονόητο ότι το δικαστήριο εκτέλεσης ποινών θα αποφανθεί υπέρ του εισαγγελέα σε ένδειξη συναδελφικής στήριξης).

Απαιτούμε

Την οριστική κατάργηση του εισαγγελικού βέτο, το οποίο είναι βαθύτατα αντιδημοκρατικό και στερεί ένα από τα βασικότερα δικαιώματα του του κρατουμένου, το δικαίωμα στην άδεια. Απαιτούμε να εφαρμοστεί η θεσμοθέτηση της άδειας ως δικαίωμα κι όχι ως ευεργέτημα. Δηλαδή να αυτοματοποιηθεί η διαδικασία και μόλις ο κρατούμενος συμπληρώσει το απαιτούμενο χρονικό όριο και εφόσον δεν έχει ενεργά πειθαρχικά να του χορηγείται αυτόματα η άδεια.

Εναλλακτικά να ισχύει η αρχή της πλειοψηφίας στο συμβούλιο φυλακής χωρίς την αυθαιρεσία του εισαγγελικού βέτο.

Σε περίπτωση διατήρησης του βέτο να οριστεί τουλάχιστον ένα χρονικό όριο, ώστε ο δικαστικός λειτουργός (εισαγγελέας) να έχει τη δυνατότητα να προσφύγει μία φορά μόνο για τον ίδιο κρατούμενο και μετά στην εκ νέου εξέταση χορήγησης άδειας να ισχύει η απλή αρχή της πλειοψηφίας.

Άρθρο 54

Ειδικότερη διαδικασία χορήγησης τακτικών αδειών

Παράγραφος 1

Αναφέρεται ότι η συνολική διάρκεια των αδειών δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις 50 μέρες συνολικά το έτος για τους ενήλικους κρατούμενους και για τις 60 για τους ανήλικους και τους νεαρούς ενήλικους.

Γνωρίζουμε ότι η προσαρμογή ενός κρατούμενου στο κοινωνικό περιβάλλον από τις συνθήκες εγκλεισμού, είναι μια διαδικασία που θέλει χρόνο.

Οι πενήντα μέρες συνολικά ανά έτος για τους ενήλικους και οι εξήντα για τους ανήλικους και νεαρούς ενήλικες, δεν τους δίνει την δυνατότητα να εναρμονιστούν με το οικογενειακό-κοινωνικό περιβάλλον.

Απαιτούμε

Την διεύρυνση του συνολικού ανά έτους χρονικού ορίου για τις άδειες, ώστε για τους μεν ενήλικους να ορίζονται σε 70 μέρες συνολικά και για τους ανήλικους και νεαρούς ενήλικους σε 90 μέρες.

Παράγραφος 2

Αναφέρεται μεταξύ της έναρξης δύο διαδοχικών αδειών , να μεσολαβεί χρονικό διάστημα, τουλάχιστον δυο μηνών. Με αυτό τον τρόπο όμως οποιαδήποτε διαδικασία επανασύνδεσης του κρατούμενου με κοινωνικούς δεσμούς με τον έξω κόσμο (οικογένεια, αγαπημένα πρόσωπα) , διακόπτεται και μεσολαβεί μεγάλο διάστημα που φθείρει ψυχικά τόσο τον ίδιο τον κρατούμενο , όσο και το κοινωνικό του περιβάλλον

Απαιτούμε

Το χρονικό διάστημα των 2 μηνών να μειωθεί στον ένα μήνα.

Παράγραφος 3

Αναφέρεται ότι ως περιοριστικός όρος στους κρατούμενους που δικαιούνται άδεια και τους έχει χορηγηθεί, μπορεί να επιβληθεί ο κατ'οίκον περιορισμός ή η ηλεκτρονική παρακολούθηση (βραχιολάκι). Στις κατηγορίες αυτών των κρατουμένων συγκαταλέγονται και αυτοί που έχουν καταδικαστεί για έγκλημα βίας τουλάχιστον σε 15ετή.

Στην πραγματικότητα με αυτόν τον τρόπο στην κατηγορία κρατουμένων που υπόκειται τους νέους περιοριστικούς όρους (κατ'οίκον κράτηση ή βραχιολάκι), συμπεριλαμβάνεται ένα μεγάλο ποσοστό καταδικασμένων, αφού πολλοί έχουν καταδικαστεί για έγκλημα βίας σε ποινή άνω των 15 ετών.

Άρα περιορίζεται ακόμα πιο πολύ το δικαίωμα στην άδεια (που μάλιστα στην περίπτωση της κατ'οίκον κράτησης εξαϋλώνετε πλήρως).

Απαιτούμε

Την απαλλαγή της περίπτωσης των κρατουμένων που καταδικάστηκαν για έγκλημα βίας με ποινές άνω των 15 ετών από τους περιοριστικούς όρους της άδειας, οι οποίοι μπορεί να διατηρηθούν για τις υπόλοιπες κατηγορίες όπως αναγράφονται ήδη στον νέο σωφρονιστικό κώδικα (έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομική εκμετάλλευση της γενετήσιας ζωής).

Άρθρο 56

Εκπαιδευτικές Άδειες

Παράγραφος 1

Αναγράφεται ότι σε περίπτωση που το Συμβούλιο Φυλακής αποφασίσει υπέρ της εκπαιδευτικής άδειας του κρατουμένου, αλλά υπάρχει αρνητική γνώμη του δικαστικού οργάνου που διέταξε την προσωρινή ή την προσωπική κράτηση, τότε μπλοκάρεται η χορήγηση άδειας και ο κρατούμενος έχει δικαίωμα προσφυγής. Γνωρίζουμε όμως ότι το δικαστήριο έκτισης ποινών που θα εξετάσει την προσφυγή, συντάσσεται πάντα με το δικαστικό όργανο που γνωμοδοτεί αρνητικά.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ σε περιπτώσεις κρατουμένων που προκύπτει σε βάρος τους νέα υποδικία, κατά την διάρκεια έκτισης προηγούμενης ποινής τους, τότε η εκδίκαση της μπορεί να πραγματοποιηθεί μετά από χρόνια. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι στην περίπτωση αρνητικής γνωμοδότησης του δικαστικού οργάνου για την χορήγηση άδειας εκπαιδευτικής, τότε ο κρατούμενος μπορεί να στερηθεί για χρόνια το δικαίωμα στην άδεια και να αποξενωθεί πλήρως από το αντικείμενο των σπουδών του.

Υπάρχουν περιπτώσεις κρατουμένων που ενώ εξέτιαν άλλη ποινή, τους παρουσιάστηκε νέα υποδικία η οποία εκδικάστηκε 7 χρόνια μετά, καθώς δεν υπήρχε όριο προφυλάκισης (18μηνο) επειδή ήταν ήδη κρατούμενοι.

Απαιτούμε

Την οριστική απαλοιφή της γνωμοδότησης του δικαστικού οργάνου που αποφάσισε για την προσωρινή ή την προσωπική κράτηση του κρατούμενου, για την εκπαιδευτική άδεια καθώς είναι αυτονόητο πως η δικαστική αρχή που αποφάσισε την προφυλάκιση, θα γνωμοδοτήσει αρνητικά στο δικαίωμα του κρατούμενου για εκπαιδευτική άδεια.

Αποκλειστικός γνωμοδότης για την εκπαιδευτική άδεια, οφείλει να είναι μόνο το συμβούλιο της φυλακής, που γνωρίζει τον κρατούμενο και τις προσπάθειες του, να παρακολουθεί εκπαιδευτικά προγράμματα.

Στην περίπτωση της μη απόσυρσης της προϋπόθεσης της γνωμοδότησης του δικαστικού οργάνου για την εκπαιδευτική άδεια, να θεσπιστεί ένα χρονικό όριο ώστε να μην αποξενωθεί ο κρατούμενος φοιτητής από το αντικείμενο σπουδών του.

Εφόσον κάθε υποδικία θα έπρεπε να εξετάζεται μέχρι το πέρας των πρώτων 6 μηνών από την άσκηση δίωξης (για αυτό συνεδριάζει το συμβούλιο στο πρώτο εξάμηνο της προσωρινής κράτησης), ΤΟΤΕ μετά το πέρας 6 μηνών από την πρώτη αρνητική γνωμοδότηση του δικαστικού οργάνου κι εφόσον δεν έχει εκδικαστεί η υπόθεση για την οποία έχει διαταχθεί προσωπική ή προσωρινή κράτηση του κρατούμενου, τότε το συμβούλιο του άρθρο 9 παράγραφος 2 να είναι το μοναδικό αρμόδιο όργανο που αποφαινεται για την χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας.

Παράγραφος 4

Στην αρχή της παραγράφου 4 αναφέρεται ότι στους σπουδαστές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, στην οποία δεν είναι υποχρεωτική η φοίτηση (θεωρητικά μαθήματα) δεν είναι απαραίτητη η χορήγηση άδειας και ΑΝ αυτή δοθεί να περιορίζεται μόνο κατά την διάρκεια της εξεταστικής περιόδου και μέχρι 15 μέρες.

Με αυτόν τον τρόπο, ακυρώνεται πλήρως η αξία και η έννοια της παράδοσης μαθημάτων από τους καθηγητές των σχολών, καθώς επικρατεί η αυθαίρετη ερμηνεία ότι όλα τα θεωρητικά μαθήματα δεν χρειάζονται παρακολούθηση από τους κρατούμενους – φοιτητές κατά την διάρκεια της παράδοσης και μπορούν να γίνονται εξ αποστάσεως. Δηλαδή ακυρώνεται όλη η έννοια της εκπαιδευτικής διαδικασίας και της αλληλεπίδρασης των φοιτητών με τους καθηγητές τους, τους συμφοιτητές τους και τον φυσικό χώρο της σχολής.

Απαιτούμε

Την διαγραφή του περιοριστικού όρου της μη χορήγησης εκπαιδευτικής άδειας στους φοιτητές

Παράγραφος 6

Αναφέρεται ότι η εκπαιδευτική άδεια ενός κρατούμενου αναστέλλεται σε περίπτωση κακής χρήσης της άδειας. Ως κακή χρήση της άδειας, θεωρείτε και η κακή επίδοση του κρατούμενου στα μαθήματά του. Με αυτόν τον τρόπο παραγνωρίζονται οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει ένας κρατούμενος κατά την διάρκεια της φοίτησής του λόγω του εγκλεισμού του που μπορεί να έχουν επίπτωση στην μαθησιακή επίδοση και εισάγεται πλαγίως ένας αθέμιτος εκβιασμός περί αριστείας

Απαιτούμε

Να αποσυρθεί η εκβιαστική διάταξη που τιμωρεί τις μαθησιακές δυσκολίες (κακή επίδοση) ενός κρατούμενου με την στέρηση της αδειάς του.

Άρθρο 58

Άδειες για ημιελεύθερη διαβίωση

Παράγραφος 4

Στην παράγραφο 4 αναφέρεται εντέχνως η δυνατότητα του δικαστικού συμβουλίου να χορηγήσει άδεια ημιελεύθερης διαβίωσης όταν έχει απορριφθεί η αίτηση του κρατούμενου για υφ' όρων απόλυση, με ή χωρίς κατ' οικον περιορισμό και ηλεκτρονική επιτήρηση. Έτσι ανοίγει η πίσω πόρτα να θεωρείται ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ ότι η υφ' όρων απόλυση του κρατούμενου ΜΠΟΡΕΙ να σημαίνει ΚΑΙ κατ' οίκον κράτηση με ηλεκτρονική επιτήρηση.

Απαιτούμε

Την διαγραφή της μεθόδευσης μέσω της συγκεκριμένης αναφοράς που επιτρέπει την κατ' οίκον κράτηση ως εναλλακτική μορφή της υφ' όρων απόλυσης του κρατούμενου.

Άρθρο 63

Μέτρα τάξης, προστασίας και ασφάλειας

Παράγραφος 1

Αναφέρεται στα μέτρα τάξης (με την χρήση βίας) που μπορούν πλέον να λαμβάνουν οι αρχές της φυλακής. Συγκεκριμένα αναφέρεται ότι τόσο από το προσωπικό φύλαξης, όσο και από την εξωτερική φρουρά μπορεί να ασκηθεί βία ΑΚΟΜΑ και σε περιπτώσεις «παθητικής αντίστασης». Έτσι ανοίγει η κατασταλτική βεντάλια του σωφρονιστικού μηχανισμού καθώς ακόμα και μια λεκτική διαφωνία ή μια αντίρρηση κρατούμενου μπορεί να εκληφθεί ως «παθητική αντίσταση» και να ασκηθεί βία.

Απαιτούμε

Να αποσυρθεί η διάταξη που διευρύνει και νομιμοποιεί την άσκηση βίας πάνω στους κρατούμενους ακόμα και σε περιπτώσεις «παθητικής αντίστασης».

Άρθρο 67

Πειθαρχική ποινή.

Παράγραφος 1 περιπτώσεις α) iii, β) i , γ) i.

Αναφέρεται η δυνατότητα αναδρομικής πειθαρχικής τιμωρίας του κρατούμενου, με την αφαίρεση ευεργετικού υπολογισμού ημερών ποινής από εργασία που έχει ΗΔΗ προσφέρει στη φυλακή. Αυτό συνιστά παραβίαση των δικαιωμάτων του κρατούμενου, αφού του αφαιρείται κάτι το οποίο έχει ήδη εκτίσει και μάλιστα προσφέροντας εργασία αμισθί.

Απαιτούμε

Την απόσυρση της διάταξης που δίνει τη δυνατότητα στο πειθαρχικό συμβούλιο της αφαίρεσης ήδη εκτελεσθέντων μεροκαμάτων του κρατούμενου μέσα στη φυλακή.

Άρθρο δεύτερο

Έναρξη ισχύος

Αναγράφεται ότι η ισχύς των διατάξεων του νόμου αυτού αρχίζει έξι (6) μήνες μετά την δημοσίευσή του στην εφημερίδα της κυβερνήσεως. Όμως ο χρόνος που χάνουμε ως κρατούμενοι με τις ασφυκτικές διατάξεις του ήδη ισχύοντα σωφρονιστικού κώδικα, δεν αναπληρώνεται. Κάθε μέρα είναι μια μέρα φυλακής.

Απαιτούμε

Την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων μας στις διατάξεις που έχουμε επισημάνει και την ΑΜΕΣΗ ΨΗΦΙΣΗ του βελτιωμένου νέου σωφρονιστικού κώδικα με την ΑΜΕΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ του από την πρώτη μέρα μετά την δημοσιοποίησή του στην εφημερίδα της κυβερνήσεως, τουλάχιστον στα θεσμικά σημεία για τα οποία δεν απαιτούνται άμεσες κτιριακές ή εξοπλιστικές υποδομές, αλλά εξαρτώνται αποκλειστικά από την βούληση των υπευθύνων.